

Zaceus arboris ascendit stipitem.

Zaceus arboris ascendit stipitem,
ut Jesum cerneret, coelorum hospi-
tem.

Från fikonsträdet skådade Zaceus dig.
Den finner dig, ö Gud, som söker
redelig.

Zaceus Jesum accipit hospitio,
et caritatis pertractat officio.

Zaceus mottog Herren Jesus i sitt
hus.
På bordet brunno kärlekens och
glädjens ljus.

Illic perpendens cordis habitaculum:
»Si quemquam defraudavi, reddam
quadruplum.»

Han gjorde bot för Gud, som prövar
hjärtats halt.
»Den jag bedragit ger jag åter
fyrafalt.»

»Dimidium bonorum do pauperibus.
Placatur Deus talibus muneribus.»

»Åt fattiga jag ger min halva rikedom,
att Gud i nåd må se till själens
fattigdom.»

Et nos de tali laetantes convivio,
benedicamus dominorum domino.

Se, Gud försmådde ej ett jordiskt
gästabud
Så må vi prisa och lovsjunga Her-
ren Gud.

Tibi nunc quoque, Christe, qui nos
satias
semper dicamus gratiarum gratias.
(Ur *Piae Cantiones*.)

O, Kristus, rikligt flödar din barm-
härthighet.
Dig må vi lova, prisa dig i evighet.
(Övers. av E. Nyrin)

Za - ce - us ar - bo - ris as - cen - dit sti - - pi - tem:
Från fi - kon - trä - det skå - da - - de Sac - ke - - us dig.

Ut Je - sum cer - ne - ret coe - lo - - rum hos - pi - tem.
Den fin - ner dig, o Gud, som sö - - ker re - - de - lig.